

Например: рѣкошж (Panaitescu, 121), чждоу (Panaitescu, 111), жзъком (Panaitescu, 17), дондошж (I. Bogdan, *Relații*, 253), прижти (I. Bogdan, *Relații*, 11).

В Молдова и Трансилвания подобно смесване е рядко явление. Например: ут иззы дшж (*Oct.* 87), к рѣкака (Tocilescu, 461), ут късеж нашж докж колеж (I. Bogdan, I, 215), къса наша докром кола (тв. п., Costăchescu, II, 365).

В заключение може да се изтъкне, че рефлексът на носовките в езика на грамотите е твърдое различен и представя отражение на подобни фонетични процеси в славянските езици, под чието влияние се оформят и различните подтипа на книжнославянският език, румънска редакция. Така в езика на документите от Влахия срещахме предаване на голямата носовка (ж) с ъ и на малката (а) с е както и в български език, а също и рефлекс оу (<ж), както в сърбохърватски. В езика на молдавските грамоти се забелязва рефлекс оу (<ж) и а (<а) както в източнославянските езици, докато в тези от Трансилвания се преплитат южнославянски и източнославянски елементи. Така имаме: оу (<а) както в сърбохърватски и източнославянски, е (<а), както в български и както в източнославянските езици и отчасти в български.

Ерове. През дадения период еровете се срещат на традиционните им места или употребени смесено. Слабите ерове и особено краесловните обикновено изпадат. В повечето случаи силните ерове се запазват и понякога се изясняват.

Картината на тяхното изясняване в книжнославянския език, румънска редакция, може да се представи по следния начин:

ъ>о, напр.: козмет (Costăchescu, II, 669), шапок (I. Bogdan, II, 365), паток (Costăchescu, II, 61), зокет (Costăchescu, I, 8), соткериша (*Oct.* 120), токмо (*Oct.* 125), ко гротк (*Oct.* 133), докитокъ (Tocilescu, 463), любокне (Tocilescu, 467), ко храм (Iorga, *Inscr.*, II, 61), кознесеніе (*Oct.* 139), со крм (*Oct.* 728), призоккъ (*Apost.* 9).

ъ>е, напр.: дѣнь (Costăchescu, II, 631), овец (Costăchescu, II, 625), подобен (I. Bogdan, I, 117), кес (I. Bogdan, I, 312), вѣнецъ (*Min.* 4), чаколобець (*Min.* 7), египетскомоу (*Antol.*, 282), съ вѣнцем (Tocilescu, 462), крестом (*Oct.* 72), творецъ (*Oct.* 72), сѣт нашели (Tocilescu, 463), полърубелъ (Costăchescu, II, 631).

В Трансилвания срещахме спорадично и изясняване на силния ер в а, както в сърбохърватски (т.кобагал, Tocilescu, 466).

Изобщо звуковата стойност на големия ер (к) в румънския книжнославянски език е била ѧ (редуцирано а), както в български, което се вижда от случаите, при които румънския вокал а в румънски думи бива предван с ъ. Напр.: въсърабъ (рум. *Bășărab*, Tocilescu, 462), за къмпъне (рум. *Cumpănă*, Tocilescu, 474) къпестри (рум. *căpăstru*, мн. *căpestre* — Tocilescu, 475), къзъку, къкчи (рум. *Buzău, Săcui*, Tocilescu, 465), рѣкър (рум. *Rucăr*, Tocilescu, 464), къмила (рум. *cămila*, Costăchescu, II, 15), вѣлънеши (рум. *Bălănești*, Costăchescu, II, 132), кълимънеши (рум. *Călimănești*, Costăchescu, II, 316), пѣхърничел (рум. *păhărnicele*, I. Bogdan, I, 436).